

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Vi har fra Socialdemokratiets side kun positive bemærkninger til, at man nu får fjernet revisionsbestemmelserne vedrørende de ophavsretlige bestemmelser om vederlag for eksemplarer, der er fremstillet til personlig brug.

Vi kan konstatere, at vederlagsordningen fungerer tilfredsstillende. Jeg tror endda, nogle vil sige usædvanlig godt – oven på en lidt vanskelig start, nogle vanskelige forhandlinger, en lang procedure. Men nu fungerer det tilfredsstillende – og i øvrigt uden stort administrativt besvær, kunne jeg måske sige til en efterfølgende ordfører. Så vi kan fuldt ud anbefale tilslutningen, som jo altså går ud på at fjerne revisionsbestemmelserne i den oprindelige lov.

Jeg skal huske at sige, at denne tilslutning også gælder for Det Radikale Venstre, som ikke kan være her for øjeblikket.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Venstre var i 1992, da et flertal uden om den daværende regering indførte denne afgift på uindspillede bånd, imod afgiften, og det er vi fortsat. Det flertal, der dengang gennemførte reglen, bemærkede i den betænkning, som Kulturudvalget afgav den 29. april 1992:

»Da der er tale om en ny vederlagstype, vil det være hensigtsmæssigt at sikre, at Folketinget inden for en rimelig tid får mulighed for at genoverveje problemstillingen i lyset af de indhøstede erfaringer.«

Det er vi i Venstre enige i, og vi er derfor kede af, at man nu uden nogen dybere analyse af fordele og ulemper ved en sådan afgift eller et sådant vederlag, som lovgivningen åbner mulighed for, afskærer os alle fra en diskussion om, hvorvidt det nu er rimeligt at opretholde dette særlige vederlag. Vi mangler en diskussion om, hvad der er sket, siden loven blev vedtaget, hvordan den privatkopiering, som jo er lovlig, og som vederlaget er indført for at yde en eller anden form for kompensation for, har udviklet sig.

Mig bekendt er det sådan, at vi i de seneste år har oplevet en voldsom stigning i salget af f.eks. indspillede videogrammer. Danskerne vil eje de film, de ser, og det gør jo, at argumentet for at have et vederlag eller en afgift på uindspillede bånd er mindre, end det var for år tilbage.

Vi har også oplevet en voldsom stigning i salget af videokameraer. Jeg er selv den lykkelige indehaver af et sådant videokamera, og når jeg filmer min datter derhjemme på gulvet – min datter på 5 år – så skal jeg altså betale 15 kr. for hver optagelse, jeg gør af min datters udvikling og hendes motorik. Det er der ikke nogen rimelighed i.

Så i Venstre efterlyser vi en debat om det rimelige i at opretholde en sådan vederlagsordning, og vi er stærkt forundrede over, at Centrum-Demokraterne øjensynlig har medvirket til at fremsætte dette lovforslag, idet Centrum-Demokraterne jo i 1992 var imod denne sær-afgift på danskernes køb af kassettebånd og videogrammer. Jeg ser derfor frem til at høre ikke mindst CD's ordførers argumentation for, at partiet har skiftet holdning på dette punkt.

Der er også et yderligere element, som vi med fordel kunne tage ind i vores analyse, hvis det var sådan, at man havde et ønske om at gå ind i materien af dette her og ikke bare så at sige med venstre hånd sige, at nu skal vi ikke diskutere det længere, og det er spørgsmålet om, hvorvidt det i virkeligheden er muligt at opretholde denne vederlagsordning. Hvis man går ind i en butik i Danmark for at købe et uindspillet videobånd, vil man jo blive slået over, at de efterhånden er svære at finde. Derimod kan man finde masser af videobånd med pausefisk og med gamle amerikanske tegnefilm, som i lovens forstand er indspillede og derfor ikke afgiftsbelagte, men som i virkeligheden sælges med det mål for øje, at folk kan foretage privatkopiering af dem.

Sammenlagt bevirker det altså, at vi i Venstre stiller os uforstående over for, at revisionsbestemmelsen skal fjernes. Vi ville meget hellere ind i en indholdsmæssig diskussion, der kunne føre frem til, at denne sær-afgift kunne fjernes.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal selvfølgelig ikke gentage ordførertalen fra før, men den har ikke gjort indtryk, kan jeg forstå. Men det, det drejer sig om, er jo, at vi har fundet en model for fordelingen, og det er det, vi taler om.

Uden at jeg i øvrigt skal blande mig i, hvor lang tid hr. Lars Løkke Rasmussen vil fotografere sin femårige datter, synes jeg dog, jeg er nødt til at sige, at jeg først og fremmest har dyb medlidenhed med barnet, der åbenbart skal lægge pusselanker til at blive filmet i 4 timer for 15 kr. Det er virkelig slemt – for barnet!